

یک روز با نجاتگران پایگاه امدادونجات ساحلی مریوان

نگهبانان زریوار

امیر کریمی | کار نجاتگران هلال احمر که بدون هیچ ادعایی و با قبول تمام ناامیتمی‌هایی که در حق آنان می‌شود، محدود به خشکی و کوه‌گرم نیست، بلکه آب‌های خروشان و ساکن دریا و دریاچه هم از دید آنان دور نمی‌ماند و جان خود را در کف دستان‌شان می‌گذارند و سوار بر قایق و با تکیه به توان نجات‌گری خودشان آماده حضور در حوادث دریایی و سیلاب هستند.

به غربی‌ترین نقطه مرزی کشور سفر می‌کنیم جایی در میان کوه، جنگل و دریاچه‌ای زیبا با آبی شیرین و زلال که هر سال میزبان هزاران مسافر و گردشگر داخلی و خارجی است و سرخ‌پوشان هلال‌احمری هم با حضور در مکان‌های تفریحی و گردشگری به‌ویژه پست امدادونجات ساحلی دریاچه زریوار کار امدادرسانی به حوادث احتمالی را انجام می‌دهند.

مقصود این هفته ما شهرستان مریوان و پست امدادونجات ساحلی زریوار است، شهرستان مریوان یکی از شهرستان‌های استان کردستان در غرب ایران است. مرکز این شهرستان شهر مریوان است که از شمال به شهرستان سنقر، از شرق و جنوب‌شرقی به شهرستان سنندج، از جنوب به بخش نوسود از شهرستان پاوه و از غرب و شمال غربی به خاک کردستان عراق محدود است.

این تالاب که بزرگترین و زیباترین دریاچه آب‌شیرین ایران است و یکی از منحصرفردترین دریاچه‌های آب شیرین در جهان به‌شمار می‌رود، تمامی شرایط جامع یک تالاب بین‌المللی را دارد و هر ساله مقصد گردشگران و مسافران داخلی و خارجی زیادی است. به دلیل داشتن فضای قایق‌سواری تفریحی، ماهیگیری و منطقه شنا همیشه افراد زیادی گرفتار در آب شیرین دریاچه می‌شوند که حضور نجاتگران در عملیات‌های مختلف در ساحل دریاچه آسایش و امید را به همراه دارد تا کام هیچ یازدیدکننده‌ای تلخ نشود.

آخرین عملیاتی که توسط تیم امدادونجات ساحلی هلال احمر زریوار انجام شده عملیات نجات جان دو خواهر بود که دچار واژگونی قایق دو نفره تفریحی شدند بودند و بسا عکس‌العمل سریع نجاتگران از مرگ

حتمی نجات یافتند. **طرح خادم و مهر تأیید آموزش‌های هلال احمر** مسئول شیفت پایگاه دانشا رحمتیار با عمال سابقه و درجه نجاتگر یکم و دانشجوی رشته امداد و سوانح می‌گوید: «جمعیت هلال‌احمر با توجه به وظیفه‌ای که در ارایه آموزش‌های همگانی دارد، یکی از عناصر مهم در کاهش اثرات سوانح است و با آغاز به کار طرح خادم در سال جاری، مهر تأییدی بر تاثیر گذاری و اعلام آمادگی هلال‌احمر در کاهش اثر سوانح است.»

وی می‌گوید: «هر امدادگری می‌تواند به نوبه خود نقش فعال و موثری هنگام حوادث و سوانح

داشته باشد و به‌عنوان نخستین فرد پاسخگو در صحنه، نقش خود را در کاهش اثرات ثانویه حوادث و آسیب‌های ناشی از آن به اثبات برساند.»

مسئول شیفت پایگاه می‌افزاید: «فعالیت‌های سازمان جوانان بیشتر معطوف به خدمات بشردوستانه است، من هم با فعالیت در این سازمان اصول هفتگانه را سرمشق خویش قرار داده‌ام تا بتوانم در هلال احمر به نیازمندان کمک کنم.»

وی یادآور می‌شود: «با توجه به تحصیل در مرکز علمی- کاربردی هلال، کسب آموزش‌های آکادمیک، تجربه در هلال احمر و داشتن زمینه و تجربه‌های قبلی و تلفیق این موارد، به بحث امدادونجات علاقه‌مند شدم و خوشبختانه توانستم به اهدافی که از پیش داشته‌ام، دست پیدا کنم.»

رحمتیار می‌گوید: «امدادگران در لحظات سخت و طاقت‌فرسای حوادث در سرما و گرما، شب و روز حضور فعال و بی‌ادعایی دارند،

بنابراین باید در عمل قادران زحمات آنها باشیم، نه در گفتار. امدادگران و نجاتگران جزء لاینفک جمعیت هلال احمر هستند و مسئولان باید مشوق‌هایی را برای امدادگران فعال در نظر بگیرند. به‌عنوان مثال در یک مقطع کمک‌هزینه ازدواج پرداخت می‌شد ولی به یکباره این طرح به‌صورت سلیقه‌ای حذف شد و تصمیماتی که با تغییر مدیران گرفته می‌شود در بسیاری از مواقع همچون این طرح بدون در نظر گرفتن آثار و پیامدهای حذف آنهاست.» وی ادامه می‌دهد: «شهرستان مریوان سومین شهر استان کردستان و نخستین شهر حادثه‌خیز استان از نظر حوادث و شهروندان هستند. منطقه و با جمعیتی بالغ بر ۱۵۰ هزار نفر فاقد پایگاه امدادونجات جاده‌ای است و همین امر باعث افزایش زمان خدمات‌رسانی به آسیب‌دیدگان می‌شود.

جمعیت هلال احمر شهرستان مریوان دارای پایگاه امداد ساحلی است که نجاتگران در دریاچه زریوار مستقر بوده و آماده ارایه خدمات به مسافران و شهروندان هستند. هر ساله در دریاچه شاهد غرق‌شدگی هستیم که متأسفانه اکثر این افراد، جوانان ۲۰ تا ۳۰سال هستند و یکی از تلخ‌ترین این حوادث،

سقوط یک جوان پاراگلایدرسوار بود که در دریاچه سقوط کرد و به‌علت عدم آشنایی با فن شننا و باز کردن جلیقه نجات دچار غرق‌شدگی شد.»

نیاز به سروسامان دادن فعالیت‌های نجاتگران

محمدصالح فتاحی، نجاتگر پایگاه ساحلی زریوار متولد سال ۱۳۷۵ است، سه‌سال است که با سپری کردن دوره‌های امدادی و کسب درجه نجاتگر دومی در واحد امدادونجات فعالیت می‌کند و در حال حاضر در کنار تحصیل در رشته مدیریت در شیفت‌ها و عملیات‌های امدادی با شعبة هلال احمر مریوان همکاری دارد.

محمدصالح فتاحی می‌گوید: «از زمانی که من در این واحد فعالیت می‌کنم هیچ‌گونه شرایط رفاهی برای نجاتگران فراهم نبوده و این موضوع باعث می‌شود نجاتگران انگیزه حضورشان تضعیف شود.»

وی می‌گوید: «مردم جمعیت هلال احمر را با امدادونجات بیشتر می‌شناسند و از تقسیمات داخلی هلال احمر خبر ندارند. رسیدگی به این واحد باید در اولویت مسئولان باشد و از حق و حقوق نیروهای امدادونجات دفاع شود.»

فتاحی می‌افزاید: «ما اعضای داوطلب می‌دانیم

تجربه ارزشمند نیست، اما متأسفانه به‌راحتی تمام تجارب یک نجاتگر نادیده گرفته می‌شود و او مجبور است بعد از صرف هزینه‌های بسیار از جمعیت خارج شود.»

وی می‌گوید: «میدوارم در آینده شرایط کاری در پایگاه سروسامان بیشتری بگیرد تا نجاتگران با آسودگی خاطر حضور پیدا کنند و تجهیزات کامل برای حضور در صحنه‌های آسیب فراهم باشد.»

امدادونجات مکمل زندگی نجاتگران

آکو داروند ۲۴ساله دارای مدرک مهندسی عمران و درجه نجاتگر سوم است. چهارسال است با شروع از واحد جوانان وارد جمعیت هلال احمر شده و فعالیت در واحد امدادونجات

آخرین عملیاتی که توسط تیم امدادونجات ساحلی هلال احمر زریوار انجام شده عملیات نجات جان دو خواهر بود که دچار واژگونی قایق دو نفره تفریحی شده بودند و با عکس‌العمل سریع نجاتگران از مرگ حتمی نجات یافتند

حاجی رسولی ادامه می‌دهد: «وجود امکانات لازم در پایگاه‌ها و پست‌های امدادی برای به‌موقع عمل‌کردن بسیار ارزشمند است، حتی یکدست لباس مخصوص گروه‌های نجات‌گریق در پست‌های ساحلی یافت نمی‌شود، همین‌طور به‌روزکردن اطلاعات و دانش نجاتگران با برگزاری دوره‌های متعدد بازآموزی از اهمیت بالایی در امدادرسانی دست برخوردار است.»

وی می‌افزاید: «نجاتگر از همه آنچه در زندگی عادی دارد، دل می‌کند و در یک عملیات یا یک پست امدادی حضور می‌یابد، سزاوار نیست جدا از اینها دغدغه‌های دیگر نیز داشته باشد و ضروری است تصمیماتی که گرفته می‌شود از خود آنان هم نظرسنجی شود.

پزشک داوطلب هلال احمر سوریه از ماندن در کشورش می‌گوید

از این خاک دوری توان...

می‌شود.

در ۹ ماهگی که از راه‌اندازی این پروژه می‌گذرد، بیش از ۶۸هزار کیت بهداشتی کودک، ۴۸هزار کیت بهداشتی بزرگسال و ۱۱هزار کیت بهداشتی برای معلولان در منطقه توزیع شده‌اند. این پروژه بیش از ۳۱۷هزار نفر از مردمان حلب و مناطق بحران‌زده اطراف آن را شامل می‌شود. شاید شمار افرادی مثل میثم که امکان خروج از خاک جنگ‌زده سوریه را داشته و در عین حال ماندن را انتخاب کرده‌اند، روزبه‌روز کمتر شوند. میثم می‌داند که از دید برادرهایش ماندن او در سوریه توجیه منطقی ندارد، اما او به همراه مادرش که حاضر نبود در جایی به غیر از سوریه زندگی کند، در خانه ماندند و قصد ترک وطن را در شرایط بحرانی ندارند.

میثم می‌گوید: «لان چه کسی به من نیاز دارد؟ من حال چه کسانی را می‌توانم بهبود ببخشم؟ کجای دنیا می‌توانم مفید باشم؟ قطعاً هیچ کجای جهان به اندازه شهرم به من نیاز ندارد. این یک نیاز متقابل است.

من هم برای احساس رضایت حداقلی از خودم، نیاز دارم در سوریه بمانم. جالب است پیش از جنگ سوریه همیشه گمان می‌کردم یک روز به‌عنوان داوطلب به آفریقا خواهم رفت و به کودکان این کشور کمک خواهم کرد. اما اکنون می‌دانم که باید ناجی کودکان کشورم باشم. من سوریه را انتخاب کرده‌ام و در خانه می‌مانم.»

مرکز ما آوردند، او یک ماهه بود و به اندازه یک کاسه کوچک بود. بدنش را خون گرفته بود، مادرش بی‌تابی می‌کرد و پدرش تنها به دست‌های پرخون خود خیره بود.

هیچ وقت آن نوزاد از خاطر من نمی‌شود. کوچکتر از آن بود که بفهمد در دنیای بیرون چه غوغایی به پا شده، می‌دانستم اوضاعش وخیم‌تر از آن است که زیر جراحی دوام بیاورد، اما شاهد تلاشش بودم، انگار می‌خواست هنوز دست‌وپا بزنند، زنده بمانند. او زیر جراحی دوام نیاورد، اما فکر کردن به او و ثانیه‌های آخر عمرش به من می‌گوید که

حق ندارم تا آخرین لحظه زندگی‌ام سوریه را ترک کنم. اگر یک نوزاد یک‌ماهه شاهد جنگ بود، من هم باید باشم.» میثم هاموسی بعد از آن که روپوش سفید پزشکی با نقش هلال احمر سوریه را از تن درمی‌آورد، لباس داوطلبان هلال احمر به تن می‌کند، او اکنون یکی از مسئولان تیم بهداشت آب در سوریه است.

به‌دنبال کمبود منابع آب آشامیدنی در کشور از بهار گذشته، وضع بهداشت فردی دچار بحران شده و به همین دلیل میثم مسئولیت رسیدگی به بهداشت فردی خصوصاً در کودکان را عهده‌دار شده است. پروژه بهداشت آب از ماه آوریل سال ۲۰۱۶ با حمایت کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ در سوریه پیگیری

یک‌میلیون انسان را نجات داده‌اند. آنها در این اقدام گسترده بشردوستانه تنها نماینده‌اند و جمعیت‌های صلیب‌سرخ نوزو، دانمارک و آلمان در کنار فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب‌سرخ و هلال احمر به کمک این داوطلبان بومی شافته‌اند.

این جمعیت ملی در سالی که گذشت بیش از ۱۰۰هزار پتو بین مردمان آواره پیش، ۳۳هزار حصیر برای آنها تهیه و بیش از ۳۲هزار تشک برای خانواده‌های آواره فراهم کرده‌اند. طی این همکاری چندجانبه بین‌المللی ۱۵کلینیک

بهداشت و درمان در سوریه راه‌اندازی شده که یکی از آنها جایی است که میثم تنها متخصص بهداشتی آن است. کسی که در یک‌سال گذشته تقریباً شبانه‌روز در مرکز بوده و بمباران‌های پیاپی شهر حلب او را لحظه‌ای در تصمیمش سست نکرده است. میثم در قالب

داوطلب بومی هلال احمر، یک پزشک و پیشتر از همه اینها یک انسان، ابعاد گسترده تراژدی سوریه را تجربه کرده است.

او می‌گوید: «درناک‌ترین تجربه زندگی‌ام در تمام این دوران زمانی بود که یک دختر نوزاد را که بر اثر بمباران زخمی شده بود به